

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Dobrovolschi Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.03.2017 - 19.06.2017;

instanța de apel: 19.08.2017 - 25.10.2017;

instanța de recurs: 20.12.2017 - 31.01.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iunie 2017, cauza fiind judecată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, procesul penal inițiat în privința lui Ion Dobrovolschi, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu liberarea acestuia de răspundere penală și atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art. 55 alin. (1) Cod penal.

În temeiul art. 55 alin. (2) lit. a) Cod penal, lui Ion Dobrovolschi i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința de încetare a procesului penal, cu liberare de răspundere penală și tragere la răspundere contravențională, instanța de fond a stabilit că, Ion Dobrovolschi urmărind scopul deținerii și utilizării documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, la 07 decembrie 2016,

aproximativ la ora 18:00, aflându-se la intersecția str. Bănulescu Bodoni cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, la vânzarea către Deliu Mihail a autoturismului de model „AUDI A6 Avânt”, a/f 2001, cu numărul de înmatriculare eliberat de autoritățile lituaniene XXXXX, a transmis cumpărătorului cu bună știință, printre actele de însoțire a automobilului, procura generală din 20 octombrie 2016, falsă, autenticată precum că de notarul Ginte Kuzabaviciene în aceeași zi, conform căreia UAB „REGULATO LTD” împuternicește pe Mihail Deliu, XXXXX, să exercite drepturi asupra automobilului de model „Audi A6 Avânt”, nr. de identificare XXXXX, nr. de înmatriculare XXXXX, cu traducerea acesteia în limba rusă, tradusă precum că de translatorul Edita Boiarina, procură care s-a dovedit a fi falsă întrucât era antedatată, însăși înțelegerea de vânzare-cumpărare a automobilului a avut loc la 06 decembrie 2016, iar procura nu putea fi eliberată cu o dată anterioară.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale, Ion Dobrovolschi a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații”*.

3. Sentința primei instanța a fost atacată cu apel de către procuror prin care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ion Dobrovolschi să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 480 unități convenționale.

În susținerea cerințelor sale, apelantul a invocat faptul că, pedeapsa aplicată față de inculpat de către instanța de judecată este prea blândă și neargumentată, mai mult, incorect au fost aplicate prevederile art. 55 Cod penal, deoarece nu sunt întrunite cele trei condiții și anume, Ion Dobrovolschi nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și corectarea lui nu este posibilă fără ca acesta să fie supus răspunderii penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința contestată.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a conchis că, inculpatul se face vinovat de cele imputate și anume, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații”*, fapt dovedit prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală, și anume: *declarațiile inculpatului Ion Dobrovolschi /f.d. 135/; declarațiile martorului Mihail Deliu /f.d.30/; procesul-verbal de ridicare din 22.12.2016; anexă pe o filă*

format A4 în limba rusă cu același persoane indicate; procura eliberată la 12.03.2015 pe o filă format A4 precum și traducerea acesteia în limba rusă cu același persoane indicate; copie a poliței de asigurare carte verde; act de revizie tehnică /f.d.51/.

Cu referire la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a menționat că, concluzia instanței de fond corespunde stării de drept și este întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale, astfel că instanța de fond just a conchis asupra existenței condițiilor cumulative pentru liberarea lui Ion Dobrovolschi de răspundere penală și atragere la răspundere contravențională.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit pedeapsa echitabilă în limitele fixate de norma art. 361 alin. (1) Cod penal, care prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani (*în redacția legii până la modificarea introdusă prin Legea Parlamentului Republicii Moldova nr. 207 din 29.07.16, M0369- 378/28.10.16 art.751; în vigoare 07.11.16*).

De asemenea, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a luat în calcul că după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea comisă de către Ion Dobrovolschi este una ușoară, drept circumstanțe atenuante instanța a menționat faptul că, inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, la evidența dispensară nu se află, căința sinceră, lipsa unor date care l-ar compromite sau i-ar denigra personalitatea și trăsăturile distincte ale inculpatului, totodată, a ținut cont și de faptul că inculpatul a recunoscut integral săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a înaintat o cerere în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, inculpatul pe tot parcursul judecării cauzei a dat dovadă de un comportament loial.

Prin prisma celor expuse, și anume prin prezența unui conglomerat de circumstanțe atenuante, instanța de judecată nu identifică careva circumstanțe ce ar exclude aplicarea art. 55 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că, în temeiul art. 55 alin. (1) Cod penal, *„persona care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale”*, inculpatul a săvârșit o infracțiune, iar sancțiunea art. 361 alin. (1) din Codul penal, prevede amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu

închisoare de până la 2 ani și, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, este considerată ca o infracțiune ușoară.

Conform materialelor cauzei, reiese că inculpatul a înaintat o cerere privind recunoașterea vinovăției și a probelor administrate în faza urmăririi penale și nu a solicitat administrarea de noi probe, se căiești sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat și, corectarea acestuia este posibilă fără a fi supus răspunderii penale.

Instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile procurorului precum că, nu sunt întrunite cele trei condiții prevăzute la art. 55 Cod penal și anume, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și corectarea lui nu este posibilă fără ca acesta să fie supus răspunderii penale.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, inculpatului i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzută la norma art. 361 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „*deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații*”, or, această este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, mai mult, în cauza dată nu există o parte vătămată sau parte civilă, nefiind formulată și înaintată vreo acțiune civilă în cadrul procesului penal, fapt care denotă lipsa unui prejudiciu de ordin moral, sau material.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul menționează că, instanța de apel nemotivat și ilegal a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost aplicat art. 55 Cod penal, înlocuindu-i răspunderea penală cu una extrapenală.

Mai mult, recurentul susține că, instanțele anterioare uneia și aceleiași situații de drept i-a acordat o dublă valență, or, inculpatul beneficiind de instituția examinarea cauzei penale în procedură simplificată, valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară, a pus la baza aplicării art. 55 Cod penal, aceleași condiții.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea

soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, ori instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Totodată, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe referitor la aplicarea art. 55 Cod penal.

Colegiul penal consideră neîntemeiat motivul recurentului precum că, atât instanța de apel, cât și prima instanță incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art. 55 Cod penal în privința inculpatului.

La acest capitol Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art. 361 alin. (1) Cod penal, în baza căruia Ion Dobrovolschi a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani (*normă în vigoare la momentul comiterii faptei*). Inculpatului i-a fost aplicată sancțiunea contravențională în temeiul art. 55 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, cu încetarea procesului penal.

Astfel, Colegiul penal susține poziția instanțelor de fond care corect au ajuns la concluzia că, posibilitatea corectării persoanei fără a fi condamnată penal are la bază careva condiții: *persoana a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal; prezența informației conform căroră făptuitorul poate fi corectat fără a i se aplica o pedeapsă penală, cum ar fi atitudinea vinovatului, din care rezultă regretul că a comis fapta, atitudine care poate să se manifeste prin căință sinceră, depunere de eforturi pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, reparare a*

pagubei cauzate, colaborare cu organele de drept prin recunoașterea faptei și descoperirea infracțiunii și a altor participanți la infracțiune.

În situația în care, pe parcursul judecării, se constată cazul prevăzut în art. 55 Cod penal, instanța poate să înceteze procesul penal, deoarece acesta exclude continuarea judecării cauzei din momentul constatării lui.

Analizând hotărârile judecătorești adoptate pe caz, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit circumstanțele care au dus la aplicarea art. 55 Cod penal, în privința inculpatului și anume, pedeapsa stabilită se încadrează în limitele prevăzute de lege, inculpatul a recunoscut integral vina, depunând cerere de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, se căiește sincer de cele comise, lipsa unor date care l-ar compromite sau i-ar denigra personalitate, anterior nu a mai fost supus răspunderii penale, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile procurorului precum că, instanțele inferioare uneia și aceiași sistații de drept i-au acordat o dublă valență și anume recunoașterea vinovăției prin judecarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 55 Cod penal, or acestea sunt distincte, una fiind o normă procedurală și alta materială.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, la aplicarea pedepsei a ținut cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, ce au fost enumerate mai sus.

De asemenea, Colegiul constată că nici temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, dat fiind faptul că acesta poate fi aplicat numai în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe când instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, și-a argumentat hotărârea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța respectând prevederile art. 414 alin. (3) și art. 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs recurentul nu a invocat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității

acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

or sancțiuni contravenționale.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Dobrovolschi Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *28 februarie 2018*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan